

เขา
หมุนรอบ
ความรัก

Chiffon_cake เขียน
kanapy ภาพ

ทดลองอ่าน

เงา
หมุนรอบ
ความรัก

Chiffon cake กับ
Kanapy กล้วย

เงา
หมุนรอบ
ความรัก

ทดลองอ่าน

www.facebook.com/everyyyy

เขาคินุรอบความรัก

เขาคมูรอบความรัก

Chiffon_cake เชียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2168-2

ภาพปก kanapy

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์เอเวอร์วัย (ในเครือบริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด)

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล everybook2015@gmail.com

เว็บไซต์ www.facebook.com/everyyyyy

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 319 บาท

Printed on Green Read Paper
www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำ

หลังจากที่เราได้ทำความรู้จักกับ 'พีติน' และ 'สตาร์' อย่างผิวเผินผ่านคำบอกเล่าของ 'สิก-พิน' จากเรื่อง 'รักร้ายของผู้ชายคู่ๆ' กันไปแล้ว มาคราวนี้ Chiffon_cake คนดีคนเดิมได้จูงมือทั้งคู่มาแนะนำตัวกับนักอ่านทุกท่านอย่างเป็นทางการแล้วค่ะ

'เขาหมุนรอบความรัก' คือเรื่องราวระหว่างพีตินคนเท่และน้องสตาร์คนฮอต เมื่อพีตินที่เพิ่งออกหักรักคุณมาดๆ ดันมีเรื่องของคนคนหนึ่งติดอยู่ในห้วงความคิด นั่นก็คือเรื่องที่เขาว่ากันว่าไอทีไชน์ของสตาร์มีมูลค่าตัวอักษรละสามพัน! แน่نونว่าพีตินไม่บักใจเชื่อง่ายๆ คนอย่างเขาถ้าสงสัยก็ต้องหาความจริงให้รู้กันไป พีตินจึงลุยเดี่ยวไปขอไอทีไชน์สตาร์ถึงถิ่นเลยล่ะค่ะ! แต่คนดังประจำโรงเรียนอย่างสตาร์ก็ใช้ว่าจะเข้าถึงตัวได้ง่ายๆ นา ยิ่งอยู่ในเขตโรงเรียนแล้วละก็ รับรองได้เลยว่ามีองค์กรพิทักษ์สตาร์อยู่เพียบ แล้วแบบนี้พีตินของพวกเราจะขอไอทีไชน์น้องได้หรือคะ ดูไปดูมา ทำจะไม่ใช่วีรกรรมซะแล้วสิ :)

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว

ผมไม่ปล่อยให้ความรักตามหาผมหรือครับ
ผมนี้แหละจะตามหาตัวเอง

บทนำ

มีรุ่นน้องอยู่คนหนึ่งที่ดีต่ออยู่ในความคิดผมมานานมากกว่าหนึ่งเดือนแล้ว

เคยได้ยินมั่วว่ามีมนุษย์บนโลกใบนี้ที่มโอดีไลน์ราคาตัวอักษรละสามพัน

ผมคิดว่าแมงโคตรไม้ มันจะมีได้ยังไงกัน ถ้าไ้บ้านนั้นมันเป็นดาราชูเปอร์สตาร์ก็ว่าไปอย่าง แต่หลังจากที่ได้ยินเรื่องนี้ ความสงสัยมันก็เกาะกินสมองของผมจนกลายเป็นเรื่องที่รบกวนจิตใจมาโดยตลอด

ตอนนี้ผมอยากรู้เต็มแก่แล้วว่ามันเป็นเรื่องจริงหรือว่าโกหก

คนอย่างผมถ้าอยากรู้อะไรต้องได้รู้ครับ

และเบื้องหน้าของผมตอนนี้ก็คือห้องเรียนชั้น ม.5/1 เป็นห้องเรียนที่จัดได้ว่าหุ้่มากเมื่อเทียบกับห้องเรียนสายวิทย์ธรรมดาอย่าง ม.6/2 ของผม

ไหนดูซิว่าไอดีไลน์ของไ้เด็กนั้นจะราคาตัวละสามพันจริงหรือเปล่าววันนี้สิ่งที่ติดอยู่ในใจผมจะได้ถูกไขให้กระจ่างชัดสักที

มีเด็ก ม.5/1 เดินออกมาจากห้องพอดี ผมเดินเข้าไปใกล้ๆ แล้วก็จ้องหน้ามันเขม็ง อีกฝ่ายส่งสายตาดาววาดๆ มาให้ผมเหมือนกับที่รุ่นน้องทุกคนในโรงเรียนนี้ทำ

"พี่ดินมีอะไรครับ"

"ไ้สตาร์มันอยู่ห้องนี้ใช่ปะ"

มันซึกสีหน้าใส่ผม ผมรู้สึกได้ในทันทีว่ามีอะไรแปลกๆ ไป ลูๆ ไข่เด็กนี่ มันก็กล้าเผชิญหน้ากับผมขึ้นมาซะอย่างนั้น

"ทำไมครับ"

"กูว่าจะมาขอไอดีไลน์มันหน่อย"

ผมทำเพราะความสงสัย ไม่ใช่เพราะอยากได้ไอดีไลน์อะไรนี้หรอกนะ 'ไอดีสตาร์' นั่นถึงแม้ว่ามันจะหน้าตาน่ารักและโด่งดังมากก็จริง แต่มันไม่ใช่สเป็กผมเลย

"ตัวละครสามพันครับพี่ดิน"

หา!...แม่จริงอย่างที่คนเขาสื่อกัน!

"มึงบ้าปะ" ผมโวย "ของแบบนี้ใครเขาขายกันวะ"

"ห้องผมขายครับ ใครที่อยากได้ไอดีไลน์ของสตาร์ต้องจ่ายเงิน"

"มีใครจ่ายมั๊ย"

"ยังไม่มีครับ"

"ก็ใช่ไง ใครจะไปโง่เสียเงินให้พวกมึง"

"แล้วพี่มายืนโง่ขอไอดีไลน์สตาร์ทำไมล่ะครับ"

คำพูดของไข่เด็กนั่นทำเอาผมเริ่มอารมณ์ขึ้น ผมขยับเข้าไปหาพร้อมๆ กับจับคอเสื้อนักเรียนข่มขู่

"มึงคิดว่ามึงจะพูดอะไรกับกูก็ได้จั้นเหวอ"

"เอ่อ...คือว่าไอดีไลน์ของสตาร์มีเยี่สิบตัว ทั้งหมดหกหมื่นบาทครับ"

บ้าไปแล้ววรววรววรววรววรวว ว ใครมันจะซื้อของมึง! แล้วไอดีหาไอดีเหวนั้นทำไมต้องมีตั้เยี่สิบตัววะ เยอะไปปะสด

"นี่มึงจริงจังหรือมึงแกล้งกูเล่นๆ"

"ผมจริงจังครับพี่"

"เพราะแพ่งขนาดนี้ถึงไม่มีคนซื้อ"

"นั่นแหละครับที่พวกผมต้องการ"

ผมปล่อยคอเสื้ออีกฝ่าย "หมายความว่าไง"

"สตาร์คือสมบัติของห้องครับ ถ้าไม่จริงจังก็อย่าหวังว่าจะได้ไป" มีเรื่อง

แบบนี้อยู่ในโรงเรียนผมด้วยเหรวอะเนี่ย "ถึงแม้ว่าคนคนนั้นจะเป็นพี่ดิน คนเพอร์เฟ็กต์ เคยอยู่ในสถานักเรียน เคยเป็นหัวหน้าสรวิตรนักเรียน และเป็นหัวหน้ากองร้อยตอนเรียน ร.ด. แต่ไม่ว่ายังไงห้องเราก็จะไม่ให้ง่าย"

"..."

"ตกลงพี่จะซื้อไอทีไลน์ของสตาร์มั๊ยครับ"

"กูไม่ซื้อโว้ย กูไม่ได้โง่!"

"..."

"ถ้ากูอยากได้จริงๆ กูไปขอเองก็ได้ กูไม่จำเป็นต้องจ่าย"

มันมองหน้าผมอย่างประเมิน ที่กวนตีนกว่านั้นก็คือมันมองผมตั้งแต่ หัวจรดเท้าคล้ายกับดูถูก

อดทนไว้ดิ้น นีรุ่นน้อง ม.5 ไม่ใช่ศัตรูจากโรงเรียนคู่อริ

"ผมคิดว่าสตาร์ไม่น่าจะให้พี่ เพราะสตาร์เพิ่งอกหักจากสิก คงยังไม่พร้อมที่จะมีใคร"

"ทำไม่มาถึงคิดว่ามันจะไม่ให้กู" ผมรู้สึกเหมือนถูกสบประมาทเล็กๆ

"ผมเพิ่งบอกไปไงว่าสตาร์คงยังไม่พร้อมมีใคร" มันเซ็ดหน้าใส่ผม "หรือไม่ พี่ก็ลองขอดู ผมว่ายังไงเพื่อนผมมันก็ไม่ให้พี่"

"นี่มึงทำกูเหรว"

"จะคิดอย่างนั้นก็ได้ครับ"

"มึงไปเอาความมั่นใจมาจากไหนว่ากูจะไม่ได้ไลน์มัน"

"พี่ก็ลองไปขอดูสิ ยังไงมันก็ไม่ให้"

โอ้เราเองก็ชอบเวลาใครมาท้าทายซะด้วย ถูกทำที่เราก็มักจะตอบตกลง ทุกทีไป

แค่ไลน์ไอ้เด็กนั้นมันจะไปยากอะไรตรงไหนวะ

ผมยิ้มมุมปากใส่เพื่อนไอ้สตาร์ ก่อนที่จะพูดทิ้งท้ายกับมันเอาไว้

"มึงคอยดู"

"..."

"ต่อไปนี่เด็กห้อง ม.5/1 คงจะได้เห็นหน้ากูจนเบื่อเลยล่ะ"

"..."

"โดยเฉพาะเด็กที่ชื่อว่าสตาร์นั้น"

ตอนที่ 1

"เอ่อ..." เด็กหน้าตาดีทำท่าทางแปลกๆ ใส่ผม
 "ยีนนี่ทำไม ทักแล้วก็รีบเดินไปดิ" เด็กหน้าตาดีอีกคนที่อยู่ข้างๆ เขา
 พูดเสียงดัง

"คือกูยังไม่ได้ทักเลย หัวดีดีครับพี่ดิ้น"

"อืม หัวดีดี" ผมรับไหว้ 'พิน' ตอนอยู่หน้าโรงเรียน วันนี้พินมาเรียน
 กับแฟนซึ่งเคยมีสถานะเป็นเพื่อนสนิทกันมาก่อน มันชื่อว่า 'ฟิสิกส์' หรือ 'สิก'
 หลังจากที่สิกยกเลิกการไปเรียนแลกเปลี่ยนที่อเมริกา สองคนนี้ก็ตัวติดกัน
 เหมือนอย่างที่เคยเป็น แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปก็คือไม่มีใครไปแทรกกลาง
 ระหว่างคนทั้งคู่อีกแล้ว

ผมเคยเข้าไปแทรกครับ...แต่มันก็ไร้ประโยชน์ ทั้งสองรักกันมากจน
 กลายเป็นแรงดึงดูดเข้าหากันอย่างเหนียวแน่น ใครเข้าไปใกล้แม้สักนิดก็ถูกผลัก
 ออกมาหมดแหละ

ผมชอบพินน้อยลงไปมากแล้ว แต่ผมก็ยังไม่ชินเวลาที่เจอสองคนนี้อยู่ด้วยกันสักเท่าไร
 มันสะอึกหน่อยๆ นะครับ แต่ไม่ใช่อาการที่น่ากังวลอะไร
 สงสัยผมคงอิจจามั้ง...อยากมีบ้างประมาณนั้น

โอ้เด็กลึกลับพยายามดันร่างของพินให้รีบเดินผ่านผมไป ผมทำหน้าที่ทำท่าย
 มันเล็กน้อยขณะที่มันทำหน้าที่เบียดผม ผมไม่ได้ไม่ชอบมันนะครับ เพียงแต่
 ผมทั้งหมั่นไส้และก็อิจฉาที่มันได้ใจของพินไป สำหรับผมพินน่ารักมากในแบบที่

มองไม่เบื่อ ใ้ล้สึกก็คงคิดเหมือนผม มันถึงหวงพีนอย่างออกนอกหน้าแบบนี้เน๊ิง
"มองตามตาละห้อยเลยนะมึง" ใ้ล้โซค เพื่อนของผมทัก "อะไรที่จบๆ ไป
แล้วก็ให้มันจบไปเถอะ เป็นไปไม่ได้ก็คือเป็นไปไม่ได้"

"กูรู้่น่า"

เราสองคนเป็นอดีตสรวัดร่นักเรียน มันเคยเป็นรอง ผมเคยเป็นหัวหน้า
หน้าทีของสรวัดร่นักเรียนคือเป็นผู้ช่วยอาจารย์ฝ่ายปกครอง ดูแลให้นักเรียน
อยู่ในกฎระเบียบ และยังรวมไปถึงคอยช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน
อีกด้วย ที่จริงผมกับใ้ล้โซคไม่ต้องมายืนทำหน้าที่สลดอนอยู่ตรงนี้ก็ได้เพราะ
หมดหน้าที่ไปแล้ว เพียงแต่วันนี้ร่น้องสรวัดร่นักเรียนมันขออะครั้บ เพราะ
พวกมันไม่ว่าง ผมกับโซคก็เลยต้องมายืนเป็นเวรหน้าประตูหนึ่งในวันนั้แทน

"ได้ข่าวมาว่าเมื่อวานมึงบุกเดี่ยวไปถามไลน์ของร่น้องสตาร์เหออะวะ"

ผมถลิ่งตาใ้ล้ใ้ล้โซคที่ทำหน้าที่หน้าล้อเลียนผม ไม่คิดว่าข่าวมันจะไปไวขนาดนี้
แปลว่าใ้ล้เด็กที่ผมคุยด้วยคงจะกระจายข่าวนี้ต่อไปเรื่อยๆ สิเนาะ!

ใ้ล้โซคนั้แหละครั้บที่เป็นคนบอกผมว่าไ้ล้ไลน์ของสตาร์ตั้ลละสามพันอะ

"แล้วเป็นไ้ง ราคาสูงสมกับที่กูพูดมัย"

"เออ" ผมตอบเสียงแข็ง "กูว่าหน้าตามันไม่เหมาะะกับราคาไ้ล้ไลน์
ของมันเลย"

"แล้วมึงไปขอกับเพื่อนร่น้องมันทำไมละ"

"ก็กูอยากูรู้่วาจริงมัย"

"ดูย ใ้ล้ลัด ถ้ามึงไม่สนร่น้อง มึงคงเลิกสนใจเรื่องนั้ไปแล้ว" โซคพูด
อย่างรู้ดี "กูบอกมึงว่าไลน์ร่น้องสตาร์ราคาแพงตั้งแต่เดือนที่แล้ว เรื่องนั้
ยังไม่หายไปจากหัวมึง ก็แปลว่ามึงสนร่น้องมันไม่มากก็นอย่นั้แหละ"

"อย่ามามั่วได้เปลวอะ"

"อกหักจากพีนก็ขอมาเหี่ยวยากับร่น้องสตาร์เลยเหออะวะ" ใ้ล้โซคพูดยั้มๆ

"ไม่ใ้โซ!"

"โอะ ปากแข็งเข้าไป"

"..."

"เฮ้ย นั่น น้องดาวมาแล้ว!" โชคกระโดดหรือรันพลางซึ่งมือไปที่รถตู้สีดำ ที่เพิ่งจอดเทียบหน้าประตูโรงเรียน มาอีกรอบนี้ดูก็รู้ว่าเป็นลูกผู้ดีมีเงิน

"น้องดาว?" เด็กโรงเรียนชายล้วนมีคนที่ขึ้นไปด้วยหะวอะ

"ก็สตาร์ยังงี้ละ"

"ทำไมมึงไปเรียกมันแบบนั้น"

"ก็หน้าน้องมันสวยสมกับคำว่าน้องดาว" โชคพูดไปด้วยมองไอ้สตาร์ เดินลงจากรถตู้ไปด้วย ดวงตาของมันใกล้จะเป็นรูปหัวใจอยู่แล้ว "มึงดูสิ ขาวก็ขาว น่ารักก็น่ารัก สวยก็สวย เกิดมาภูไม่เคยเห็นเด็กผู้ชายคนไหน สวยแบบนี้เลยวะ มึงว่าปะดิน"

"กว่าพี่นสวยกว่า"

ไอ้โชคหน้าบึ้ง "น้องฟินของมึงก็ดี แต่ผิวมันเฝ้าเข้าเฝ้าเย็นอยู่นั้น มึงยังจะกล้าปลื้มน้องมันอีกหะว"

"กูจีบมาแล้ว และก็ก๊อหักมาแล้ว" ผมพูดเหมือนภูมิใจกับมันมาก

"นี่คือสิ่งที่มึงควรไม่ให้เพื่อนฟังหะวอะ"

สายตาของผมนมอง 'น้องดาว' ของไอ้โชค มันสะพายกระเป๋าเข้ามา ในโรงเรียน ใบหน้าดูง่วงจนเหมือนเดินหลับ มือของมันยกมือไหว้ คุณครูรัวๆ และก็ไหว้ยาวมาจนถึงผมกับไอ้โชค

ดวงตาของสตาร์หันมามองผม หลังจากนั้นมันก็หันหน้าหนีและเดินจากไป

สายตาของมันกวาดตืนมากกกกกก ผมชอบอก

"มันกวาดตืน" ผมทำท่าจะเข้าไปบอกรมสั่งสอนไอ้สตาร์ แต่ไอ้โชคคว้าผมเอาไว้ก่อน

"กวาดตืนท่าอะไร น้องมันง่วง"

"มันกวาดตืนจริงๆ" คนที่ผมยอมให้ต่อกรด้วยเห็นทีจะมีแต่ไอ้สีก เพราะมันเป็นคนที่ผมมองว่ามีความคล้ายผมอยู่ในตัวค่อนข้างสูง อีกทั้งยังเป็นคนที่ฟินชอบ สำหรับรุ่นน้องคนอื่นๆ นั้นอย่าแหม่แต่ที่จะคิด

"มึงอยากคุยกับน้องมันใช้มั้ยละ"

ไอ้โชคพูดอะไรไม่รู้ผมไม่ทันได้ฟัง และในที่สุดผมก็ไปยืนขวางหน้าสตาร์จนได้ สตาร์ถอนหายใจเมื่อเห็นสีหน้าผม

"มีอะไรหรือเปล่าครับ" เหล็กจัดฟันสีฟ้าดูเข้ากับมันดีจริงๆ

"มึงกวนตีนกูหรือ มึงมองกูแบบนั้นทำไม"

"ผมมองยังไง" มันหา

"ก็มองแบบ...เหมือนกูเป็นชื้ออะ"

"พี่ไม่ใช่ชื้อสักหน่อย"

"สายตามึงทำกูรู้สึกอย่างนั้น"

"อย่าไร้สาระได้ปะครับ" สตาร์ทำหน้าที่เหมือนผมเป็นชื้อก็รอบก่อนที่จะเดินหนี ผมต้องขวางมันไว้อีกรอบ "ผมมีเรียนก่อนเข้าแถว ขอทางได้มั๊ย"

มันเป็นเด็กห้องคิงที่บางครั้งก็ไม่ได้ลงมาเข้าแถวเพราะต้องเรียนเพิ่ม บางครั้งก็ต้องไปเรียนจนกว่าจะเข้าแถว ผมรู้ดีเพราะ ม.6 ห้องคิงห้องข้างๆ ผมก็เป็นแบบนั้น (ไม่รู้ควรจะเรียกว่าห้องคิงหรือห้องเตรียมสอบหอดี)

"พี่จะมาพูดเรื่องเมื่อวานหรือเปล่าครับ" สตาร์พูดเสียงเรียบ

"เรื่องเมื่อวาน?"

"เพื่อนผมเล่าว่าพี่มาขอไลน์ผม"

ผมรู้สึกหน้าชายิ่งกว่าตอนที่ไอ้สิกมาบอกว่ามันกับฟินรักกันอีกครั้ง คราวนี้มีความอัปอายรวมเข้ามาด้วย

"พี่จะเอาไปทำไม หรือเพราะอยากให้ผมเลี้ยงข้าว"

ผมเคยช่วยมันไว้เมื่อเดือนก่อนโน้นตอนที่มันตกน้ำพัวล้อมกับฟิน สิกช่วยฟินไว้ ส่วนผมเป็นคนช่วยสตาร์ มันบอกว่าอยากเลี้ยงข้าวผมเพื่อเป็นการตอบแทนแต่ผมไม่ยอมเอง เพราะสตาร์มันพูดว่าอยากขอบคุณผมตอนที่มันจริงใจร้อยเปอร์เซ็นต์

'ผมจะเลี้ยงข้าวพี่เป็นการตอบแทนที่ช่วยผมก็แล้วกัน'

ตอนมันขอเลี้ยงในครั้งนั้นแม้ไม่เห็นมีความจริงใจเลย ใครจะไปยอม

"เรื่องของกูก็แล้วกัน" ผมตอบส่งๆ

"เพื่อนผมบอกว่าพี่จะมาซื้อจนกว่าจะได้" เมื่อไหร่ปากเด็กๆ นั้นจะ

หยุดพูดสักที ผมรู้สึกเสียหยาอย่างไรงี้ไม่รู้ เหมือนมันถือไฟเห็นอกว่าผมนะครับ และคนอย่างผมก็ไม่ชอบความรู้สึกนี้เอาмаกๆ "แล้วเพื่อนมันก็ยิ่งบอกอีกว่า อย่าให้ผมยอมง่ายๆ"

"เพื่อนมันเป็นพอมึงหรือไง ทำไมต้องฟัง"

"ทุกคนก็ต้องฟังคำเตือนเพื่อนกันทั้งนั้น อีกอย่างหนึ่งเพื่อนบอกว่า พี่เป็นตัวอันตราย อย่าเข้าใกล้ให้มาก"

"..."

"ผมขอตัวนะครับ"

ผมมองตามหลังไอ้เด็กปากดีด้วยใบหน้าหงุดหงิด สตาร์มันเปลี่ยนไป จากก่อนหน้านี้ไม่มากก็น้อย อาจเป็นเพราะมันอกหักจากสิก สำหรับผม ความน่ารักของมันลดลงเพราะการที่มันชอบต่อปากต่อคำกับผมนี่แหละ

แม่ง อยากทำทายเป็นานาจนุกๆ ไซ้

ผมจะไม่มีวันยอมให้มันปากเก่งกับผมอีก

พักกลางวัน

ช่วงนี้ ม.6 หลายคนเตรียมตัวสอบหรือไมก็ยื่นคะแนนเข้าโควตาจับตรง อยู่ครับ จึงมีหลายคนทีแอบโดดเรียนไปอ่านหนังสืออยู่บ้านบ้าง (เพราะอ่านไม่ทัน) ผมทำอย่างนั้นไม่ได้เพราะตำแหน่งที่พ่วงติดท้ายชื่อของผม มีเยอะเกินไป (หัวหน้ากองร้อยตอนเรียน ร.ด. อดีตหัวหน้าสารวัตรนักเรียน และก็เป็นอดีตคนในสภานักเรียน) ผมต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้คนอื่นฯ ถึงแม้ว่าจะมีบางตำแหน่งที่ผมหมดหน้าที่ไปแล้วก็ตามที

ตอนลงมากินข้าวที่โรงอาหารจึงมีแค่ผมกับโชคสองคนเท่านั้น ปกติกลุ่มผมแม่งมีเกือบสิบคนอะ

โรงอาหารมีแต่เด็ก ม.4 กับ ม.5 พวกเด็กเล็กๆ กินข้าวกันไปหมดแล้วครับ โรงเรียนเรามีเด็กค่อนข้างเยอะ จะปล่อยให้ลงมาทานอาหารพร้อมกันไม่ได้ เพราะจะไม่มีที่นั่งกัน ทางโรงเรียนเลยแบ่งให้พวกเด็กประถมและ ม.ต้น กินกันก่อน หลังจากนั้นจะเป็นคิวของ ม.ปลาย

ไม่ว่าผมจะเดินไปไหนก็มีคนไหว้ทำความเคารพผมแทบทุกครั้งไป เป็นเพราะผมทำกิจกรรมเยอะอีกทั้งรุ่นน้องมันยังเกรงใจผมด้วยนั่นแหละ วันนี้ผมได้รับไหว้เยอะเป็นพิเศษเพราะมีรองสารวัตรนักเรียนอย่างไอ้โชคเดินมาด้วย

ได้ยินเสียงซุบซิบๆ จากพวกเด็กๆ ว่าเราสองคนคือ 'โหดแพ้กคู่'

โหดบ้าโหดบออะไร ออกจะแสบเหอะ

"เหี้ย ไม่มีที่นั่นเลยอะ" โชคพิมพ์เมื่อมองไปทั่วโรงอาหาร "มึงใช้สายตา พิจารณารุ่นน้องให้แม่งลูกหนี้ดี"

ผมกำลังจะทำแบบนั้น แต่มีมือมือหนึ่งกำลังโบกไม้โบกมือเรียกผม และมีอีกมือที่กำลังห้ามมือนั้น

พีนกับสิก

ผมกลืนน้ำลาย หันไปมองไอ้โชคอย่างตัดสินใจ มันยกไหล่เป็นเชิง บอกว่าแล้วแต่ผม ผมก็เลยเดินไปหาสิกกับพีนอย่างไม่มีทางเลือก บนโต๊ะมีเพื่อนของพวกมันอีกสองคนด้วย แต่ผมจำชื่อไม่ได้

"เรียกมาทำไม" สิกเอ็ดแพนมัน

"ก็ที่เขาไม่มีที่นั่น เราจะลูกแล้วก็แบ่งๆ พี่เขาไปดิ" พีนเถียง

"แบ่งคนอื่นได้ แต่แบ่งคนนี้ได้"

"กูมานั่งแล้ว" ผมยกควงไอ้สิก หมั่นใส่ในความหวังโอเวอร์โอวังของมัน "มึงมีปัญหาอะไรอีกมั๊ย"

สิกหน้าบึ้งตึง มันหยิบจานของมันกับจานของพีนขึ้นมาก่อนที่จะเดินไปเก็บ ถึงมึงจะหงุดหงิดแต่มึงก็ช่วยเก็บจานให้เขาอยู่นะ

โถ ไอ้พ่อบ้าน

"เมื่อวานพี่ไปขอไลน์สตาร์ถึงห้องเลยเหอะ" พีนถามผมอย่างตื่นเต้น

ผมรู้สึกกระอักกระอ่วนนิดๆ อย่างบอกไม่ถูก คนที่ผมเคยชอบมาถามเรื่องผมไปขอไลน์คนอื่นนี่มันแปลกๆ อยู่ไม่ใช่หรอครับ

ใครเม่งกระจายข่าววะ อย่าให้กูรู้นะ เดี่ยวเตะไล่แตก

"ก็...เออ" ผมยอมรับ ปิดบังไปก็เท่านั้นเพราะเขารู้กันทั่วแล้วมั้ง

"พี่ชอบสตาร์หรือครับ"

ถึงมึงจะน่ารักสำหรับกู แต่มึงก็ไม่มีสิทธิ์ถามทุกเรื่องนะเว้ยพี่น เพราะ
กูไม่รู้จะตอบยังไงเลยเนี่ย

"ผมมีไอดีไลน์เขาอะ พี่อยากได้มั๊ย"

หา? ไอดีไลน์ราคาหกหมื่นบาทนั่นนะเนอะ!

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621682.html>